

hele Folketinget er. Spørgsmålet er, om man tager fat det rigtige sted.

Hvis regelforenkling skal give en besparelse, så bør man jo forenkle reglerne. Det er det, det hele går ud på. Som jeg forstår det her, lægges der ikke an til at forenkle nogle regler, men til at lægge nogle sekretariater sammen; man lægger dem oven i købet sammen på tværs af ressortministerier.

Jeg synes, at det er af forståelige grunde, at der er kommet meget store betænkeligheder frem i høringssvarene. Jeg kan heller ikke helt selv se, heller ikke med den erfaring, som jeg har fra mit tidligere liv, at der opnås noget effektivitetsfremmende ved at lægge sekretariaterne sammen. Jeg har derfor fuld forståelse for de høringssvar, der er kommet netop fra de organisationer, som til daglig arbejder med ankenævne og styrelserne.

Derfor kan jeg ikke støtte det fremsatte forslag, men vil gerne tilsige regeringen støtte i enhver sammenhæng, der går ud på at forenkle de tonsvis af regler, der er inden for det sociale system og inden for a-kasse-systemet. Der har vi jo i øvrigt taget lidt fat på det; det anerkender jeg. Så vi ser frem til resultater der, hvor det virkelige tonser, og det er gennem den regulære regelforenkling.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstår, at hr. Ole Sohn finder det betænkeligt, at man skal behandle sager i disse ankenævne, der nu sekretariatsmæssigt slås sammen under én ledelse, som både vedrører Socialministeriets og Beskæftigelsesministeriets ressort.

Men er hr. Ole Sohn ikke opmærksom på, at Den Sociale Ankestyrelse i forvejen behandler sager, der hidrører under Beskæftigelsesministeriets ressort, således at det princip, som hr. Ole Sohn synes fraviges nu, allerede er fraveget? Det giver mig bekendt ikke anledning til problemer. Hvorfor er det så, hr. Ole Sohn synes, at det her er problematisk?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der, hvor jeg ser det problematiske, er, at sagsmængden i Ankestyrelsen og i ankenævne er om ikke urimelig stor, så fantastisk stor, og det skyldes, at vi har et så kompliceret regelsæt inden for begge systemer, som gør, at brugerne er fuldstændig afskåret fra at kende til reglerne. Administratorerne, det kan være i organisatio-

nerne eller for den sags skyld i ministerierne eller i styrelsen, som er ansvarlige for den lovgivning, vi gennemfører her i Folketinget, er heller ikke i stand til helt at overskue det. Så jeg kan simpelt hen ikke se, at der opnås nogen effektivitetsforbedringer ved at slå de styrelser sammen.

Jeg mener altså, at det er et helt forkert sted at starte. Jeg er godt klar over, at det har noget at gøre med, at man selvfølgelig fra regeringens side kan pynte sig med det næste gang, man laver en eller anden oversigt over, hvor mange råd og nævn man har slået sammen. Her har det en eller anden politisk gevinst i den almindelige debat, men i realiteternes verden har det overhovedet ingen betydning.

Kl. 17.25

Hvis regeringen vil lave en regelforenkling, så starter man dér, hvor problemet eksisterer, og det er selve lovgivningen, det er selve bekendtgørelsen, det er selve forordningerne, der bliver sendt ud i en lind strøm til de to styrelser og nævn.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hvis jeg har forstået det rigtigt, er det således, at det ikke er selve det, at man i dette nye ankenævns regi behandler sager, der til tider er under Socialministeriets ressort og til tider under Beskæftigelsesministeriets ressort, der vurderes af hr. Ole Sohn som problematisk. Det er mere et spørgsmål om, hvorvidt man er i stand til i dette regi, hvor der samlet set er flere sager, at opnå nogle rationaliseringsgevinster af det, der er det bekymrende.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det sidste burde være bekymrende for hele Folketinget, også for regeringspartierne arbejdsmarkedsordførere. Vi har så komplicerede regler, og det har jeg forsøgt at råbe op om i snart 30 år, men desværre uden held, for reglerne bliver mere og mere komplicerede.

Det, jeg sagde om sammenlægningen af de to ressortområder, var sådan set med henvisning til de høringssvar, der er kommet. Her lytter jeg til folk, som arbejder med det til hverdag. Det er mange år siden, jeg selv arbejdede med det til hverdag, så derfor lytter jeg til dem, der har fingeren på pulsen, og når de er betænkelige ved det, så mener jeg, at der er al mulig grund til at tage det alvorligt.